

1. І пішов Авімелех, син Єруббаалів, до Сихему, до братів своєї матері, і говорив до них та до всього роду батьківського дому своєї матері, кажучи:

2. Говоріть голосно до всіх сихемських господарів: Що ліпше для вас: чи панування над вами семидесяти мужів, усіх Єруббаалових синів, чи панування над вами мужа одного? І пам'ятайте, що я кість ваша та тіло ваше.

3. І говорили брати його матері про нього голосно до сихемських господарів усі ті слова, і їхнє серце схилилося до Авімелеха, бо вони сказали: Він наш брат.

4. І дали йому сімдесят шеклів срібла з дому Баал-Беріта, а Авімелех найняв за них пустих та легковажних людей, і вони пішли за ним.

5. А він прийшов до дому свого батька в Офру, і повбивав своїх братів, синів Єруббаалових, сімдесят чоловіка на однім камені. І позостався тільки Йотам, син Єруббаалів, наймолодший, бо сховався.

6. І були зібрані всі сихемські господарі та весь Бет-Мілло, і вони пішли та й настановили Авімелеха за царя при Елон-Муццаві, що в Сихемі.

7. І повідомили про це Йотама, і він пішов, і став на верхів'ї гори Гарізім, і підвищив свій голос, і закликав та й сказав їм: Почуйте мене, сихемські господарі, і хай почує вас Бог!

8. Пішли були раз дерева, щоб помазати царя над собою, і сказали вони до оливки: Царюй ти над нами!

9. А оливка сказала до них: Чи я загубила свій товщ, що Бога й людей ним шанують, і сторожити піду над деревами?

10. І сказали дерева до фіґи: Іди ти, та й над нами царюй!

11. І сказала їм фіґа: Чи я загубила свої солодощі та свій добрий врожай, і сторожити піду над деревами?

12. І дерева промовили до винограду: Іди ти, та й над нами царюй!

13. І промовив до них виноград: Чи я загубив свого сока, що Бога й людей веселити, і сторожити піду над деревами?

14. Тоді всі дерева сказали тернині: Іди ти, та й над нами царюй!

15. А тернина сказала деревам: якщо справді мене на царя над собою помазуєте, підійдіть, поховайтесь в тіні моїй! А як ні, то ось вийде огонь із тернини, та кедри ливанські поїсть!

16. А тепер, якщо на правду й у невинності зробили ви, що настановили Авімелеха царем, і якщо ви добре зробили з Єруббаалом та з домом його, і якщо ви зробили йому за заслугою рук його,

17. бо мій батько воював за вас, і кинув був життя своє на небезпеку, і врятував вас із руки Мідіяна,

18. а ви сьогодні повстали на дім батька мого, та й повбивали синів його, сімдесят люда, на одному камені, і настановили царем Авімелеха, сина його невірлиці, над сихемськими господарями, бо він брат ваш,

19. і якщо в правді й невинності зробили ви з Єруббаалом та з домом його цього дня, то

радійте Авімелехом, і нехай і він радіє вами!

20. А як ні, вийде огонь з Авімелеха, та й поїсть господарів Сихему й Бет-Мілло, і вийде огонь із господарів Сихему й з Бет-Мілло, та й з'їсть Авімелеха.

21. І втік Йотам і збіг, і пішов до Бееру, і сидів там перед братом своїм.

22. І володів Авімелех над Ізраїлем три роки.

23. І послав Господь злого духа між Авімелехом та між сихемськими господарями, і зрадили сихемські господарі Авімелеха,

24. щоб прийшла кривда семидесяти Єруббаалових синів, а їхня кров спала на Авімелеха, їхнього брата, що їх повбивав, та на сихемських господарів, що зміцнили його руки забити братів своїх.

25. І сихемські господарі поставили на верхів'ях гір чатівників на нього, і вони грабували все, що приходило до них на дорозі. І сказано про це Авімелеху.

26. І прийшов Гаал, Еведів син, та брати його, і вони прийшли до Сихему, і довірилися йому сихемські господарі.

27. І виходили вони в поле, і збирали виноград свій, і вичавлювали, і робили празник. І входили вони до дому свого бога, і їли й пили та проклинали Авімелеха.

28. І говорив Гаал, син Еведів: Хто Авімелех і хто Сихем, що будемо служити йому? Чи ж він не син Єруббаалів, а Зевул начальник його? Служить людям Гемора, батька Сихема, а чому ми будемо служити йому?

29. А хто дав би цього народу в мою руку, то я прогнав би Авімелеха. І він скаже до Авімелеха: Помнож своє військо, та й вийди!

30. І почув Зевул, голова міста, слова Гаала, сина Еведового, і запалився його гнів.

31. І послав він послів до Авімелеха з хитрістю, говорячи: Ось Гаал, син Еведів, та брати його приходять до Сихему, і ось вони підбурюють місто проти тебе.

32. А тепер устань уночі ти та той народ, що з тобою, і чатуй на полі.

33. І буде, встанеш рано вранці, як сходитиме сонце, і нападеш на місто. І ось, він та народ той, що з ним, вийдуть до тебе, а ти зробиш йому, як знайде потрібним рука твоя.

34. І встав уночі Авімелех та весь народ, що з ним, та й чатували над Сихемом чотири відділи.

35. І вийшов Гаал, син Еведів, і став при вході міської брами. І встав Авімелех та народ, що з ним, із засідки.

36. А Гаал побачив той народ, та й сказав до Зевула: Ось народ сходить із верхів гір. І сказав до нього Зевул: Ти бачиш гірську тінь, немов людей!

37. А Гаал далі говорив та казав: Ось народ сходить з верхів'я, а один відділ приходить із дороги Елон-Меоненіму.

38. І сказав до нього Зевул: Де тоді уста твої, що говорили: Хто Авімелех, що ми будем служити йому? А оце той народ, що ти погорджував ним. Виходь же тепер, та й воюй з ним!

39. І вийшов Гаал перед сихемськими господарями, та й воював з Авімелехом.

40. І Авімелех погнав його, і він побіг перед ним. І нападало багато трупів аж до входу до брами.

41. І осівся Авімелех в Арумї, а Зевул вигнав Гаала та братів його, щоб не сиділи в Сихемі.

42. І сталося другого дня, і вийшов народ на поле, а Авімелеху донесли про це.

43. І взяв він людей, і поділив їх на три відділи, та й чатував на полі. І побачив він, аж ось народ виходить із міста, і встав він на них, та й побив їх.

44. А Авімелех та відділи, що з ним, напали й стали при вході міської брами, а два відділи напали на все, що в полі, та й повбивали їх.

45. І Авімелех воював із містом цілий той день, та й здобув місто, а народ, що був у ньому, позабивав. І зруйнував він те місто, та й обсіяв його сіллю.

46. І почули про це всі, хто був у сихемській башті, і ввійшли до твердині, до дому бога Беріта.

47. І було донесено Авімелехові, що зібралися всі господарі сихемської башти.

48. І вийшов Авімелех на гору Цалмон, він та весь народ, що з ним. І взяв Авімелех сокири в свою руку, та й настинав галуззя з дерева, і позносив його, і поклав на своє плече. І сказав він до народу, що з ним: Що ви бачили, що зробив я, поспішно зробіть, як я.

49. І настинав також увесь народ кожен галуззя собі, і пішли за Авімелехом, і покладали над печерою, та й підпалили над ними ту печеру огнем. І повмирали всі люди сихемської вежі, близько тисячі чоловіків та жінок.

50. І пішов Авімелех до Тевецу, і таборував при Тевеці, та й здобув його.

51. А в середині міста була міцна башта, і повтікали туди всі чоловіки й жінки та всі господарі міста, і замкнули за собою, та й вийшли на дах тієї башти.

52. І прийшов Авімелех аж до башти, та й воював із нею. І підійшов він аж до входу башти, щоб спалити її огнем.

53. Тоді одна жінка кинула горішнього каменя від жорен на Авімелехову голову, та й розторошила йому черепа.

54. І він зараз кликнув до юнака, свого зброєноші, та й сказав йому: Витягни свого меча, та й забий мене, щоб не сказали про мене: Його жінка забила! І його юнак проколов його, і він помер.

55. І побачили ізраїльтяни, що Авімелех помер, та й порозходилися кожен на своє місце.

56. І Бог віддав Авімелехові зло, яке він зробив був своєму батькові, що повбивав сімдесят братів своїх.

57. А все зло сихемських людей Бог повернув на їхню голову, і прийшло на них прокляття Йотама, Єруббаалового сина.